

Forhold, der foreligge til Forhandling, af den til enhver Tid givne politiske Situation. Og jeg vil sige til Ære for Landboerne, som det ærede Medlem synes at have et skævt Øje til eller et mindre venligt Øje til, at Landboerne jo mange Gange ude i Landbokredse vælge Mænd, der ere bosiddende i Byerne. Jeg gad dog vide, hvad det ærede Medlem vilde sige til, hvis en Bonde stillede sig i København. Man har aldrig set en Bonde valgt i København. Jeg tror heller ikke, det vilde gøre sig i København, hvis en Bonde fik den Ide at stille sig som Rigsdagskandidat i en københavnsk Valgkreds. Han skulde snart faa sit Løbepas. Nej, ude paa Landet ere vi meget mere liberale. Der er en hel Mængde Mænd baade fra København og fra andre Byer, der ere blevne valgte til Rigsdagsmænd ude mellem Landbefolkningen, saa længe vi have haft en fri Forfatning. I den Henseende glæder det mig at kunne konstatere, at Bønderne, hvem det ærede Medlem ellers tillægger egoistiske Hensigter, have været meget mere liberale og frisindede, end Bybefolkningen og da navnlig end Københavnerne have vist sig at være.

Dernæst skulde det ærede Medlem jo bort fra sin noget aparte Betragtning af Parlamentarismen. Det ærede Medlem sagde i sit første Foredrag, at Ministeriet for at gennemføre denne Sag skulde slaa i Bordet for Landstinget. Den højtærede Konseilspræsident har med Rette gjort opmærksom paa, at det ikke er den rette Begyndelse til en Forhandling, hvoraf man venter sig noget Udbytte. Hvad vilde det ærede Medlem sige, naar vi nu mødte i Udvalget en af Dagene, og Regeringspartiet, som er Flertallet, begyndte med at slaa i Bordet for det ærede Medlem og sagde til ham: Saadan skal Skabet staa, og saadan skal den Sag ordnes. Jeg tror ikke, det vilde forsone eller blødgøre det ærede Medlem. Tværtimod. Han vilde blive meget mere kras, end han er til daglig Brug, og saadan tror jeg ogsaa, det vilde gaa, hvis Regeringen vilde benytte denne Fremgangsmaade i Landstinget, hvis Regeringen begyndte med at slaa i Bordet og sige: Saaledes skal denne Sag ordnes, og det nytter ikke, hvad de Herrer sige derimod. Det vilde være den sikre Vej til at ødelægge al parlamentarisk Forhandling her i Landet.

Saa vilde det ærede Medlem have, at Regeringen skulde opløse Landstinget, og hvis det ikke hjalp, skulde Ministeriet sætte sin Portefeuille paa Spil og gaa sin Vej.

Det var, tillader jeg mig at sige, en Landstingsparlamentarisme, som det ærede Medlem vilde proklamere, og som jeg paa ingen Maade kan give min Tilslutning. Det forekommer mig, at Parlamentarismen rettelig maa forstaaes saaledes, at saa længe en Regering har Flertal i dette Ting, bør Regeringen ikke gaa og allermindst gaa, fordi der falder en Afstemning mod Regeringens Forslag i det andet Ting. Det ærede Medlem maatte jo ogsaa prøve forskellige Udflugter for at komme bort fra sin noget mærkelige Parlamentarisme, som han gjorde sig til Tolk for, idet han jo gik ud fra den Betragtning, at i Øjeblikket have vi — sagde han — ikke noget Folketingsministerium, vi have ikke noget parlamentarisk Ministerium. Det nuværende Ministerium er efter hans Opfattelse ikke noget Venstreministerium, men en Fortsættelse af det Reedtz-Thottske Ministerium. Heller ikke deri kan jeg dog give det ærede Medlem Medhold. Det er jo rigtigt, at Ministeriet ikke er noget socialdemokratisk Ministerium, det er ikke Socialdemokraterne, som skulle foreskrive, hvad der er dette Tings Mening, i hvert Fald ikke endnu. Jeg tror, at man maa erkende fra alle Sider, at dette Ministerium sidder i Kraft af, at der er et Flertal i dette Ting, som i alt væsentligt hylder de Anskuelser, som det nuværende Ministerium har gjort sig til Tolk og Talsmand for; dette er jo dog det virkelige Forhold.

Imidlertid skal jeg slutte disse Bemærkninger med at udtale, at jeg og mine Meningsfæller ønske denne Sag fremmet og skulle være villige til at yde vor Medvirkning til, at den maa fremmes saa hurtigt som muligt. Men jeg vil gentage, hvad jeg har gjort gældende, at jeg anser 132 Folketingsmænd og Folketingskredse for at være for højt et Tal. Jeg vil derfor, paa denne Sags videre Gang, bidrage mit til, at vi kunne enes om et andet Tal, der er noget mindre.

Formanden: Tingets Samtykke udkræves for at give Ordet til Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds, der har begært Ordet for 3die Gang under denne Sags Behandling. Hvis ingen gør Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet. Folketingsmanden for Københavns 5te Valgkreds har Ordet.

Borgbjerg: Det ærede Medlem, som nu satte sig, søgte paa ny at misforstaa min Udtalelse om Regeringens Kabinetts-